

[Rahbek.]

det foreliggende Forslag ud paa at give en Bemyndigelse til Landbrugsministeren dels til at paabyde Iblanding af dansk Svinefedt i Margarine, dels til at forbyde al Indførsel til Landet af Margarine og lignende Stoffer. Jeg vil gaa ud fra, at det sidste er af mindre Betydning, for jeg vil tro, at der under de nuværende Forhold ikke finder Indførsel af Margarine Sted, der kan sikkert ikke faas Valuta til den Slags Indførsel. Derimod er Bestemelsen om Iblanding af Svinefedt i Margarine jo en Realitet, og Begrundelsen er, som nævnt, den, at Tyskland den 15. Februar indførte en Femdobling af Indførselstolden paa Svinefedt, nemlig en Forhøjelse fra 10 Mark til 50 Mark pr. 100 kg. Det var jo at vente, at dette i Praksis havde betydet Indførselsforbud, men saadan er det ikke gaaet. Jeg har talt med adskillige Slagterfolk om det, og de hævder alle, at det hele egentlig gaar forbavsende godt, at Afsætningen er upaaklagelig, og at Priserne, der kan opnaas paa Verdensmarkedet, tilsyneladende ikke er blevet paavirket, i hvert Fald ikke i den Grad, man kunde have ventet af de mægtige Toldforhøjelser. Med andre Ord, den Forhøjelse af den tyske Indførselstold, som man med Rette kunde have frygtet vilde have haft katastrofale Følger, har ikke haft disse Virkninger, tværtimod, Tyskerne har selv, naar de vilde blive ved med at indføre Fedt, i alt væsentlig maatte betale Toldforhøjelsen. Jeg gør opmærksom paa dette, bl. a. fordi en Taler forleden Dag her i Tinget gjorde sig til Talsmand for, at vi skulde skaffe os Indtægter ved at paalægge Indførselstold, idet han mente, Erfaringen viste, at det i saa at sige alle Tilfælde var Producenterne, der kom til at betale Tolden; her er i hvert Fald et Eksempel paa, at det i alt væsentligt er Forbrugerne, der betaler den mægtige Toldforhøjelse, der er indført. Imidlertid skal det indrømmes, at vi jo ingen Garanti har for, at denne Tingenes Tilstand kan fortsætte; i den senere Tid har vi adskillige Gange været udsat for ubehagelige Overraskelser fra Udlandet i Retning af Told- og andre Foranstaltninger, saa vi tør ikke stole paa, at det kan blive ved at gaa, som det gaar nu.

Det, der her foreslaas, er jo ikke noget absolut Paabud, men kun en Bemyndigelse til Ministeren, og jeg gaar ud fra, at denne Bemyndigelse ikke vil blive brugt, medmindre det bliver absolut nødvendigt. Hele Udviklingen ikke alene her i Landet, men

Verden over gaar i Retning af; at man skal søge at gøre sig selvforsynende, og dette kan man vel kalde Planøkonomi, saaledes som den ærede sidste Taler gjorde det. Udtrykket skal ikke skille os, men det er altsaa et Faktum, at Udviklingen gaar den Vej, og at vi herhjemme tvinges ind paa den Vej, hvad enten vi ønsker det eller ikke.

Det Kvantum Margarine, der bruges her i Landet, anslaaes i Bemærkningerne til Lovforslaget til 70 Mill. kg. aarlig, og ved Iblanding af Svinefedt i den Mængde, som det efter Lovforslaget kan paabydes, vil der altsaa kunne anvendes ca. 7 Mill. kg Svinefedt. Dette vil betyde Anvendelse af ca. $\frac{1}{3}$ af det Udførselskvantum, vi i de senere Aar har haft til Raadighed, saa det vil i paakommende Tilfælde kunne have ikke saa ganske ringe Betydning med Hensyn til Aflastning af dette Kvantum.

Jeg vilde for øvrigt være tilbøjelig til at tro, at det vil være muligt at gaa endog betydeligt højere op med den Procent, som kan iblandes; jeg er ikke i Tvivl om, at med de Metoder, man nu kender, vil der kunne iblandes meget mere Fedt, uden at det kommer til at gaa ud over Kvaliteten. Men naar den højtærede Minister ikke ønsker Bemyndigelse til at gaa videre end til 12 $\frac{1}{2}$ pCt., er der jo ingen Grund til at være mere kongeligssindet end Kongen selv, og det er da heller ikke min Mening at ville stille Forslag om at gaa videre, i hvert Fald ikke paa nærværende Tidspunkt. Desuden maa man heller ikke glemme, at der er meget store Interesser knyttet baade til Importen og til Forarbejdningen af de vegetabiliske Fedtstoffer, som nu finder Anvendelse i Margarinefabrikationen, og disse Interesser er der ingen, der nærer Ønske at gaa for nær, medmindre det skulde blive strengt nødvendigt. Forholdene kan jo udvikle sig saaledes, at man tvinges til først og fremmest at tænke paa sig selv og finde Anvendelse for sine egne Produkter.

Jeg kan med disse Ord tilsige Ministeren en velvillig Behandling af Lovforslaget, idet vi dog maa ønske det behandlet i et Udvalg. Der er adskillige Ting, vi godt kunde ønske at se lidt nærmere paa, inden vi tager endelig Stilling, men jeg gaar ud fra, at en saadan Udvalgsbehandling kan blive forholdsvis kortvarig.

Fibiger: Det er ret naturligt, at Regeringen beskæftiger sig med, hvordan man bedst kan udnytte de Produkter, vi selv producerer, da der nu fra Udlandets Side lægges saa store Hindringer i Vejen for vor Udførsel, saa at vi mere og mere